

A Győri Ítéltábla a Dr. Szalay Ferenc Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Váci Tímeaügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jog megsértéséből eredő igény iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2018. október 15. napján kelt 13.P.20.246/2017/15. számú ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 38.100 (Harmincnolcezer-egyszáz) forint másodfokú perköltséget, továbbá az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint ahu internetes blog szerkesztője a perbeli időszakban az alperes volt. E felületen az alperes által írt alábbi három cikk jelent meg:

I. 2017. április 5-én jelent meg a „Szép Új Világ ...n. Jön még az ágyrajárók korszaka is?” című alábbi írás:

„Vajon hogyan fog érvényesülni a családbarát koncepció? (1) A munkásszállón ugyanis 2-4 ágyas szobák kerülnek kialakításra, ahová bérlőket - az elképzelések szerint akár 2000 főt - költöztetnek.(2)

Önök szerint a közös, szintenkénti konyha hogyan szolgálja a családi koncepciót? (3) ...Ágybérlet? (4) Vagyis ugyanabban az ágyban váltják egymást műszakonként az éppen nem dolgozók? (5) Hol élünk? Vagy szándékosan olyan munkavállalókat fognak idecsábítani, akiknek ez is megfelelő? (6)..... Miért nem oldották meg piaci alapon az ipari park vállalatai? Ugyanis a fejlesztési koncepció kidolgozását, a megfelelő helyszín felkutatását és a projekt megvalósítását végző gazdasági társaság létrehozását a **T Zrt.** kapta. Ja, hogy akkor hivatalos lesz a bérlet, nem lehet elmutyizni az építéskor egy rakás lóvét? Nos a történetben az a rész sántít a legjobban (7) A **T Zrt.** döntött arról, hogy a projektet rábízta a 2016 nyarán bejegyzett **H Kft.-re,** amelynek adott 143.000.000,- Ft-ot. (8)"

II. 2017. június 11-én a „Munkásszálló-gate: kérdezze H J -t, a T elnökét, hová érdemes tízmilliókat befektetni” címmel az alábbi írás jelent meg:

„Már az elejétől bűzlik az egész projekt (1).... . A T-nál ilyen gyorsan változik a helyzet? Vagy nagyon rossz értébecslőt kértek fel vagy nem kértek fel vagy valakinek kellett még plusz 20 millió? (2) ...Aztán átváltottak hazudozásra (3), mert mi másnak hívhatnánk azt, ami hivatalos iratokban is szerepel. Már csak az a kérdés, hogya lett a 20 millióból 30 millió vagy fordítva. Mikor nem mondanak igazat (4) és ki a felelős mindezt?.... Vagy egész egyszerűen kreálnak egy újabb jól fizető állást egy havernak? (5) ...Azt annak fényében nem értjük, hogy a T-nál, ahol egyébként is kezelnek ingatlanokat, mi szükség van újabb, több százezres pozícióra, hacsak nem valamely politikailag megbízható embernek kell kifizetni pénzt. (6)..... Vagy simán hazudoznak? (7)

III. A 2017. július 29-én jelent meg a „Hamarosan kész a T mutyiszállója, ahová beköltözhetnek a biorobotok” című alábbi cikk:

„Hamarosan kész a T mutyiszállója”(1)... Nem családokra tervezik a szállást, vagyis az lehet a cél, hogy olyan munkaerő vegye igénybe, aki biorobotként termel a gyárakban, a szállás másra nem lesz alkalmas. (2).... Tényleg ez a cél 2017-ben? (3) ... Tényleg ennyire sportot űznek a parasztképzésből vagy csak szimplán teljesen alkalmatlanok.” (4)

A fenti cikkek hosszú időn keresztül bárki által szabadon elérhetőek voltak, azokhoz számos kommentet fűztek az olvasók, melyek közül a felperesről több is negatív véleményt fogalmazott meg.

A cikkekben megnevezett **H** Korlátolt Felelősségű Társaság (Cg.....sz.) jegyzett tőkéje 143.000.000,- Ft volt, tagjai a felperes, továbbá a **M F** Tanácsadó és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság. A felperes ...n közismert és elismert, sokrétű közszolgáltatást nyújtó cég, mely ebből adódóan a közösség szempontjából igen fontos feladatokat lát el és ennek során közpénzt is felhasznál.

* * *

Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a fenti három cikk tényállásban is ismertetett részleteiből az aláhúzással is megjelölt kitételekkel megsértette **jó hírnévhez való jogát**. Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a jogsértés abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze saját költségén elégtétel adására (akként, hogy az ítélet rendelkező részét tegye közzé az általa szerkesztett weboldalon), továbbá fizessen meg a részére 500.000 forint sérelemdíjat és annak 2017. április 5. napjától számított késedelmi kamatát.

Arra hivatkozott, hogy a mindennapi élet számos területén kerül kapcsolatban a lakossággal, mint fogyasztóval, így vele szemben alapvető elvárás, hogy tevékenységét a jogszabályi előírások messzemenő betartásával végezze. A cikkek valótlan kijelentései - közszolgáltatást is nyújtó társaságként - jó hírnevének megsértésére alkalmasak. A kifogásolt cikkrészletek azt a hamis látszatot keltik, hogy a felperes nem a hatályos jogszabályi előírások szerint végzi a tevékenységét, önös érdekei szolgálatában jár el, bűncselekmény elkövetésében vesz részt, és mindezek érdekében hazudik is. A cikkekhez fűzött kommentek igazolják, hogy az írások alkalmasak voltak negatív értékítélet kialakítására, bizalomvesztés kiváltására.

A tények meghamisítására, a valótlan tényállításokra nem vonatkozik az alkotmányos védelem, de lehetséges olyan helyzet is, amikor tényállításnak nem minősülő, s tényállítást burkoltan sem tartalmazó vélemény a jogi személy jó hírnevét sérti. Ha egy nyilatkozat értékítéletnek minősül,

akkor is kellő tényalapnak kell fennállnia annak alátámasztására. Az alperes a kommentek tartalmáért is felel.

Előzményként rámutatott, hogy a „**...Ahol Otthonra Találsz!**” program keretében ... Megyei Jogú Város Önkormányzatának közgyűlése 204/2015. (X.22.) számú határozatával őt bízta meg a munkásszállás létrehozására vonatkozó koncepció elkészítésével, melyre a város ipari parkjainak vállalatai körében tartott előzetes igényfelmérés alapján került sor. A cél az volt, hogy egy olyan modern és színvonalas, kiváló infrastruktúrával és elhelyezkedéssel rendelkező **minőségi szálláshely** kerüljön kialakításra, mely maximálisan szolgálja a ...n működő cégek és az ott dolgozók érdekeit, igényeit.

A felperes, mint ... Megyei Jogú Város Önkormányzatának tulajdonában álló gazdasági társaság - az önkormányzat 16/2016. (I.28.) számú határozatában foglaltak szerint - megalapította a projekt megvalósítása érdekében a **H Kft-t**. A felperesi koncepció az **E** főiskola volt kollégiumi épületének munkásszállássá alakítására tett javaslatot. Mivel az ingatlanfejlesztés pályázati forrás igénybevétele nélkül valósult meg, elengedhetetlen volt befektető partner bevonása. Négy potenciális befektetővel folytak a tárgyalások, végül egyedül a **M F Kft.** vállalta a feltételek teljesítését. Ezt követően került sor 2016. december 15. napján a projektcég a **H Kft.** törzstőkéjének felemelésére

A I. cikk kapcsán rámutatott, hogy bár az alperes a cikkben több helyen kérdés formájában fogalmazza meg állításait, a szöveg kohéziójából egyértelmű, hogy állításokat fogalmaz meg. **Valótlan** az alperes azon állítása, hogy a projekt „**családbarát koncepció**” mentén valósult volna meg. A valóság az, hogy projekt célja kezdettől fogva a munkásszállás kialakítása volt. **A program nem ágybérlet kialakítását célozta**, soha nem fogalmazódott meg az, hogy akár 2000 fő beköltözhetne, az **elképzelések minimum 200 fő, maximum 320 fővel számoltak**.

A külső beruházó bevonása sem azt célozta, hogy az építéskor egy rakás lóvét el lehessen mutyizni, az ipari park vállalatai a beruházást nem tudták (akarták) a beruházást finanszírozni. A cikkben írt **143 millió forintot** nem a felperes adta a **H Kft-nek**, hanem a Ptk. 3:159. § -ában foglaltaknak megfelelően a Kft. két tagja bocsátotta a projektcég rendelkezésére. Az alperes valótlan állításai arra utalnak, hogy a felperesi társaság a munkásszállás kialakításával kapcsolatosan nem a jogszabályoknak megfelelően működik, **bűncselekmény elkövetésében közreműködik**.

A II. számú cikk kapcsán kiemelte, hogy 2015 novemberében a javasolt vételár valóban **50 millió forint** volt a kollégiumi épületért, ez az összeg tárgyalás alapját képezte, s egyeztetést követően vásárolta meg végül **70 millió forint** vételár ellenében a kollégiumi épületet. A vételár 20 millió forinttal történő emelkedésének oka azonban nem a cikk szerinti rossz értékbecslés, vagy az volt, hogy valakinek kellett még plusz 20 millió, csupán az, hogy az ártárgyalás alakult ekként.

Az alperes **hazudozással is alaptalanul vádolja** a felperest. A „Fejlesztési Koncepció” című dokumentumban még valóban körülbelül 20 millió forint tartozás szerepelt a kényszersztörlesztés alatt álló **K Kft.** eladó tartozásaként. Ehhez képest a felperes igazgatóságának 1/2016. (II.13.) számú igazgatósági határozata szerint már 30 millió forint kerül a kényszersztörlesztési eljárás befejezésének költségeire elkülönítésre a vételárból. Az eltérés oka csupán az, hogy a „Fejlesztési Koncepció” egy körülbelüli összeget tartalmazott, a 30 millió forint pedig egy keretösszeg, abból a költségek levonása után fennmaradó összeg vételárként kerül kifizetésre.

Valóban folytat társasház kezelési tevékenységet a felperes is, a munkásszállás működtetője azonban nem ő, s a munkásszállás nem is a társasházak speciális jogi szabályozása szerint működik. Vezetőt

a mindennapi működés feltételeinek biztosítása érdekében, a maximális kapacitás kihasználása és a haszonszerzési céllal végzett üzleti tevékenység és a felelősségvállalás miatt kellett alkalmazni, s nem amiatt, hogy újabb jól fizető állást kreáljanak egy havernak.

A III. számú cikk kapcsán előadta, hogy a munkásszállás létrehozásával kapcsolatos céllal összefüggésben az I. cikkben kifejtettek irányadók. Alaptalan az a felperesi állítás, hogy a szállás **másra nem lesz alkalmas, mint biorobotok elszállásolására**. A szállóban 76 szoba kerül kialakításra, vannak köztük 2, 3, és 4 férőhelyes szobák. A szobák bútorozottak, saját fürdővel és mellékhelyiséggel rendelkeznek, konyha kerül szintenként kialakításra. A tervek között szerepel recepció, fitneszterem, közösségi helyiség, mosodai szolgáltatás biztosítása is.

* * *

Alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy ún. véleménycikket jelentetett meg.

Egy közérdekű beruházással is kapcsolatosan ismertette csupán a véleményét, kijelentései nem tényállítások, így nem sérthetik a felperes jó hírnevét. A cikkekben foglalt véleményt pedig a közfeladatokat ellátó, s közéleti szereplőnek minősülő felperes - a közügyek szabad vitatása körében - túrni köteles. Rámutatott, hogy mindhárom írás azzal foglalkozik, hogy milyen - részben önkormányzati - beruházás keretében, milyen céllal, milyen tulajdonosi konstrukcióban és üzemeltetésben épül a városban a munkásszálló. Összességében a beruházás koncepcióját bírálta, azt, hogy miért nem olyan munkásszálló épül, mely élhető környezetet teremt. Elsősorban kérdéseket fogalmaz meg, s azokra keresi a választ.

Utalt a 7/2014. számú AB határozatban foglaltakra, kiemelve, hogy a vélemény-nyilvánítás fokozott védelme a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre és a közügyek körébe tartozó tényállításokra egyaránt vonatkozik, s a tények közlése tipikusan a vélemények alapja.

Az I. cikkben csak egyetlen tényállítás szerepel, mely a **H Kft.** részére biztosított 143 millió forintra vonatkozik. E körben elismeri, hogy az összeg csupán felét biztosította a felperes, de a szövegkörnyezetből kitűnik, hogy a **H Kft.** tagjai fele-fele arányban fognak gazdálkodni, így e tévedés is lényegtelen, nem teszi jogsértővé az írás egésze által megfogalmazott kritikát.

A II. cikk annak próbált utánajárni, hogy a projekt milyen összköltséggel és beruházó bevonásával valósul meg. Az egymásnak ellentmondó határozatokból jutott arra a következtetésre, hogy a felperes átváltott a hazudozásra. E következtetés csupán a véleménye, a kemény kritikai hangvételi bírálat része. Az ezt követően a cikkben szereplő kérdései, felvetései szintén csak bírálatot fogalmaznak meg, így nincs jelentősége a tartalom valóságának.

A kifogásolt III. cikk összességében csak azt az alperesi álláspontot jeleníti meg, hogy a munkásszállás csak arra lesz alkalmas, hogy abban aludjanak, holott 2017-ben már élhetőbb tereket is ki lehetne alakítani. A „Sportot üznek a parasztképzésből vagy csak szimplán teljesen alkalmatlanok” kitétel kifejezőmódjában minősíthető túlzónak, azonban nem tartalmaz tényállítást.

* * *

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 127.000 forint perköltséget, s külön felhívásra fizessen meg az államnak 36.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Kiemelte, hogy a felperes közpénz felhasználásával is gazdálkodik, így **közéleti szereplőnek** tekinthető, a társadalom széles körére kiterjedő közszolgáltatást nyújt, személyiségi joga védelme a Ptk. 2:44. §-a szerint alakul.

Rámutatott, hogy az **I. cikk** jogsértőnek megjelölt kitételei közül az első hét kitétel nem tekinthető jogsértő, valótlan tényállításnak. A „Szándékosan olyan munkavállalókat fognak idecsábítani, akiknek ez is megfelelő?” 6. sz. kitétel nyilvánvalóan a munkaadókra és nem a felperesre vonatkozik. Az 1., 2., 4., 5. és 6. kitétel pedig valóságtartalmától függetlenül sem tekinthető jogsértőnek. A 7. kitételből a „mutyi” kifejezés ugyan nem kellően tapintatos és finom kifejezés, azonban a kitétel egészével mindössze a véleményét fejezte ki az alperes, és a kifejezésmód nem volt indokolatlanul bántó vagy más okból sérelmes. A 8. kitétel vonatkozásában az, hogy a **H Kft.** projektcégnak nem a cikkben írt 143 millió forintot nyújtotta a felperes - mely összeg a cég jegyzett tőkéje - csak a felét, a felperes személyiségi jogai szempontjából lényegtelen tévedésnek minősül.

A **II. cikk** címe nem a felperesre, hanem annak vezérigazgatójára, dr. törvényes képviselőre vonatkozik, így esetlegesen őt sértheti. A cikk egyes kitételei kapcsán az alperes csak azt az álláspontját fejezte ki, hogy a pénzt nem jogszerűen használják fel. Egy közpénzzel is gazdálkodó szervezetet érintően a közügyek szabad vitatása körében nincs jelentősége annak, hogy a hasonló vélemény a valóságnak megfelel-e, vagy sem.

A **III. cikkben** a „mutyiszálló” kifejezés kapcsán az I. cikkben írtak irányadók. Abban, hogy az alperes a szállást mire tartja alkalmasnak, és ez 2017-ben mennyiben lehet cél, csak az alperes véleménye tükröződik. Azzal a kitételrel, hogy „Sportot üznek a parasztvakításból, vagy szimplán csak teljesen alkalmatlanok” az alperes a felperesi cégről, illetve annak bizonyos alkalmazottairól nyilvánít véleményt.

A kommentek nem ellenőrizhetők, hogy kitől származnak, mikor, milyen céllal írták ezeket, ezekkel összefüggésben jogsértés megállapítására nincs lehetőség.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, 20 munkaóra figyelembevételével marasztalta az alperesi jogi képviselő költségeiben.

* * *

Az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Az elsőfokú eljárásban előadottak megismétlése mellett arra hivatkozott, hogy az alperes burkolt tényállítás formájában megfogalmazott vádjai lényegében bűncselekmény elkövetésével vádolják a felperest. Amennyiben ezek véleménynek minősülnek, abban az esetben is túllépik a szabad vélemény-nyilvánítás határait, mert nem bírnak kellő ténybeli alappal.

Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben az I. cikk 6. kitétele - „Szándékosan olyan munkavállalókat fognak idecsábítani, akiknek ez is megfelelő?” - a felperesre mint a projekt megvalósítójára vonatkozott. A I. cikk 8. kitételéből a 143 millió forintos finanszírozás nem tekinthető lényegtelen tévedésnek, ez olvasható ki a csatolt olvasói kommentekből is. Vitatta, hogy a kommentek a per elbírálása szempontjából közömbösnek tekinthetők, utalva arra, hogy a bírói gyakorlat szerint az alperes az általa megjelentett cikkhez fűzött kommentek miatt is helytállni tartozik.

A II. cikk címe nem is képezte a kereset tárgyát.

* * *

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges körben feltárta, azt helyesen állapította meg. A jó hírnév sérelmének hiányát megállapító érdemi döntése is helytálló, annak megváltoztatására a fellebbezésben előadottak nem adnak alapot. Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolását - csupán a cikkek szövegösszefüggéseire tekintettel - az alábbiakkal tartja indokoltnak kiegészíteni, egyúttal kitérve a fellebbezésben foglaltakra.

I. **Véleménycikk:**

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítélet tábla, hogy helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy egy közügyekben történő véleménynyilvánítás kapcsán a keresetben igényelt (a jó hírnév megsértésére alapított) jogvédelem a felperest nem illeti meg.

A per tárgyát a Ptk. 2:45 § (1) bekezdése szerinti **becsület megsértése nem képezte** (nem is képezhette), csak a jó hírnév megsértése, így a fellebbezés ezzel összefüggő jogi okfejtésére és az ahhoz csatolt ítéletben foglaltakra nem kíván az ítélet tábla kitérni.

Amennyiben egy közügyek kapcsán megfogalmazott vélemény alapját képező tényállítások pontatlanságai nem eredményezik azt, hogy emiatt - vélemény jellegét elvesztve - összességében valótlan tényállítássá transzformálódik a nyilatkozat, úgy a nyilatkozat jó hírnevet sértő jellegének megállapítása is kizárt. A per tárgyát képező cikkek kapcsán a fenti kivételes eset - amikor a sérelmezett írás véleménynek minősülő egyes kitételeinek összessége már a Ptk. 2:45 § (2) bekezdése szerinti valótlan tény állításának, vagy való tény hamis színben történő feltüntetésének feleltethetőek meg - nem áll fenn.

Az egyes kommenteket pedig nem tette perrendszerűen a felperes per tárgyává, azokra lényegében csak az általa kifogásolt cikk felperes személyiségének megítélését hátrányosan befolyásoló jellegének bizonyítékaként hivatkozott, így azt a bíróságnak is csak e körben lehetett és kellett értékelni.

* * *

A személyhez fűződő jogok védelme attól függetlenül kiterjed a jogi személyek teljes körére, hogy az adott szerv milyen feladatot lát el. Emiatt **a felperest, mint közfeladatot ellátó szervet is megilleti a személyiségi jogi védelem.**

A közügyekkel összefüggésben kifejtett vélemények fokozott védettsége azonban nem korlátozódik a szűken vett politikai vitákra és a politikusokra. Az EJEB joggyakorlata szerint a közösséget érintő egyéb kérdések megvitatásának szabadságát is különös erővel védi a véleménynyilvánítás szabadsága (EJEB Thorgeirson kontra Izland 13778/88; 7/2014 (március 7.) AB határozat). A felperesnek így - más közszereplőkhöz hasonlóan - az **erőteljesebb kritikát is el kell tűrnie** mindaddig, amíg valamely reá vonatkozó tájékoztatás nem visszaélés a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlásával, s nem eredményezi a jó hírnévhez való jog kiüresedését. A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában ugyanis elsődlegesen nem a szólással érintett személyes státusza, hanem - mint

a perbeli esetben is - az áll, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette-e ki nézeteit. [7/2014. (március 7.) AB határozat (47)].

Helyesen hivatkozott arra az alperes és az elsőfokú bíróság, hogy **összességében mindhárom cikk** az úgynevezett **véleménycikk** kategóriájába tartozik, melynek sérelmezett részleteivel összefüggésben a közfeladatot is ellátó, közéleti szereplőnek minősülő felperest - a közügyek szabad vitatását biztosító alapjog gyakorlásának mind teljesebb biztosítása érdekében - a Ptk. 2:44. §-a szerinti fokozott tűrési kötelezettség terheli.

A cikkek tényállítás elemei kapcsán arra mutat rá az ítéletábra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a vélemény-nyilvánítás keretében megjelenő **tényállítást tartalmazó megnyilvánulások is részei a szólás-szabadságnak**, e nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne, hiszen a tények közlése az alapja a véleménynek. A személyiségi jogi perekben is megfelelően alkalmazandó PK. 12. számú állásfoglalás értelmében a **nyilatkozatot maga egészében kell vizsgálni**, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, és a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, melynek során tekintettel lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. **A felperes megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések súlytalanok**, a jogsértés megállapítására nem adnak alapot.

Egyetértett az ítéletábra az alperes és az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával, hogy összességében mindhárom cikk az alperes kritikáját (véleményét) fogalmazta meg a munkásszállás megvalósításával és a befektető kiválasztásával kapcsolatos felperesi tevékenység kapcsán. Az alperes csak az általa észlelt - s a felperes által nyilvánosan meg nem válaszolt - ellentmondásokra próbált meg - a rendelkezésre álló adatokból következtetve - válaszokat adni. Az alperes ekként megjelenő véleménye - a helyenként a vélemény alapját képező tényállításokkal kapcsolatos pontatlanságok ellenére - nem vált a cikkeket a vélemény jellegűtől megfosztó valótlan tényállítássá.

* * *

A címében - s részben tartamában - Aldous Huxley Szép új világ című disztópiájára utaló **I. cikk** csupán az alperes per tárgyát képező beruházással kapcsolatos azon véleményét jeleníti meg, hogy a tervezett beruházás inkább biorobotok tömegszállásaként funkcionál, mint olyan szállásként, mely megfeleltethető a program nevének („... Ahol Otthonra Találsz”) és az felperes által hangoztatott minőségi szállás követelményeinek, a 2-4 ágyas szobákban történő elhelyezést és a szintenkénti konyhát kritizálva. (1) (3)

A műszakonkénti váltott ágybérletre vonatkozó kitétel is csupán a fenti disztópiára utaló jelleggel veti fel azt (Mi lesz a következő lépés? alcímmel), hogy a koncepció továbbfejlesztésével akár ez is bekövetkezhet. (4), (5) A 6. kitétel a fenti koncepcióba illő felvetése jó hírnevet sértőnek nem tekinthető, így közömbös, hogy az valóban a felperesre is vonatkoztatható.

Valóban nem merült fel a perben azt igazoló adat, hogy akár 2000 főt is beköltöztethetnek a munkásszállásra, ez azonban a cikk egésze és a felperes megítélése szempontjából lényegtelen pontatlanság.(2)

A cikk csupán okszerű kérdéseket vet fel, illetve jogos kritikát gyakorol azzal összefüggésben, hogy miért éppen a felperesnek kellett, s miért a tényleges befektetőtársal e projektet megvalósítania, s miért nem piaci alapon jártak el maguk az ipari park vállalatai. A befektetőtárs alkalmasságát

(bevonásának indokoltságát) a mérlegadatok több mint megkérdőjelezzik, melyre tekintettel a mutyi kifejezés használata ugyan erős és akár túlzó kritikai felhanggal bírhat, de nem jó hírnevet sértő. (7) Értékelendő az is, hogy a felperes a cikkben felvetettek kapcsán a perben sem adott a történetekre elfogadható magyarázatot.

A felperes által a **H Kft**-nek jutatott 143 millió forint utalás - éppen a befektetőtárs (nemleges) mérlegadataira figyelemmel - nem minősíthető okszerűtlen következtetésnek, a cikk egésze és a felperes megítélése szempontjából lényegtelen pontatlanság, hogy csak ezen összeg felét biztosította a felperes. (8)

Összességében a projekt hangoztatott céljai és a fenti anomáliái miatt nem minősíthető minden alap nélküli - és emiatt közügyek szabad vitatását biztosító alapjog által védett körön kívül eső - következtetésnek annak felvetése, hogy valamilyen szabálytalanság, illetve elhallgatott fontos körülmény („mutyi”), illetve önös érdek állhat a háttérben.

* * *

A II. cikk címe valóban nem képezte a per tárgyát, ezért az elsőfokú ítélet indokolásából az ezzel kapcsolatosan kifejtetteket az ítélet tábla mellőzi. A II. cikk sérelmezett részleteiben a beruházó bevonásával, személyével és a projekt összköltségével kapcsolatosan vett fel az alperes kérdéseket, és fogalmaz meg kritikát annak szabályossága kapcsán. (1)

A **M F Kft.** ugyanis - amit az alperes tipikus alvó cégnek minősít - érdemi befektetőtársi jellegét megkérdőjelezzik a cikk felperes által nem kifogásolt részletei. A befektetőtárs belépése miatti tőkeemeléssel kapcsolatos könyvvizsgálói jelentés nem említi a befektető által a projekt cég rendelkezésére bocsátott konkrét gépeket, berendezéseket, s csupán egy olyan tervdokumentációt értékel, mely tervet eredetileg a felperes készítettett volna, ugyanakkor az állítólagos apport nyomai nem lelhetők fel a befektetőtárs (későbbi) beszámolójában.

Ennek fényében keres az alperes a II. cikkbe integrált - 2015. november 10. napján kelt - vételi szándéknyilatkozatban szereplő 50 millió forintos összegben javasolt vételár és a 2016. január 28-án kelt felperesi igazgatósági határozat szerinti 70 millió forintos vétel különbözetének okára magyarázatot (rossz értékbecslés; valakinek szüksége volt plusz 20 millió forint). (2) A cikk hazugságokkal kapcsolatos kitételei pedig azzal állnak összefüggésben, hogy a felperes igazgatósági határozatában - minden magyarázat nélkül - 30 millió forintot tartottak indokoltnak visszatartani az eladó jogi helyzetének rendezésére, ezzel szemben az önkormányzati ülésre bocsátott előterjesztésben körülbelül 20 millió forint jelenik csak meg. (3), (4), (7)

A cikk további részletei pedig csupán azt teszik bírálat tárgyává, hogy okszerűtlen, hogy a felperes - aki egyébként is kezel ingatlanokat - miért tartotta szükségesnek egy havi többszázezer forint költséggel járó munkásszálló vezetői pozíció létrehozását. (5), (6)

* * *

A III. cikkben a szállás alkalmasságával és a beruházás „mutyi” jellegével kapcsolatosan a I. cikk kapcsán kifejtettek irányadóak. (1) Itt is azt kifogásolta az alperes, hogy hiányoznak a magánszféra területei, így hiába vannak közös helyiségek, csak az lehetett a cél a munkásszállással, hogy olyan munkaerő vegye azt igénybe, aki biorobotként termel. (2), (3)

Éppen a munkásszálló jellegre alapítottn áll az alperes értetlenül az előtt, hogy miként lehetséges az, hogy a felperes weboldala szerint - a szobák, lakóegységek, vagy apartmanok kialakításánál - figyelembe tudnak venni eltérő igényeket. Azért minősíti az alperes paraszttvakításnak, vagy szimpla alkalmatlanságnak az egyéni igényekhez igazodás lehetőségének már a felvetését is, mert - nem minden alap nélkül - komolytalannak minősíti azt az állítást, hogy egy korábbi lakó igényei szerint kialakított állapotot annak kiköltözése esetén az új lakó eltérő igényei szerint át is építik. (4)

II.

Az elsőfokú perköltség:

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság felperest ügyvédi munkadíjban, mint elsőfokú perköltségben marasztaló rendelkezése kapcsán alapul vett munkaóra mennyiséget nem találta eltúlzottnak. Figyelembe kell venni azt, hogy az alperesi képviselőnek több terjedelmes felperesi iratot (kereset és előkészítő irat) kellett értelmezni és arra nyilatkoznia, 9. sorszám alatt maga is terjedelmes érdemi ellenkérelmet terjesztett elő. Megjelent a 2018. június 25. napján megtartott tárgyaláson - melyet éppen a felperes mulasztott el - ennek kapcsán értékelendő ...-... viszonylatában a megjelenéssel összefüggő utazás időszükséglete is. Emiatt az ítélet tábla az elsőfokú ítéletben az alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj leszállítására nem látott lehetőséget.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az indokolás kiegészítése mellett - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban is pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeit maga viseli, egyúttal köteles az alperes költségeinek megtérítésére, mely az alperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján meghatározott munkadíjából áll.

Az eredménytelenül fellebbező felperes - a tárgyi illetékefeljegyzési jog folytán - le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Győr, 2019. február 7.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró